Reconeixement internacional de Catalunya

Grup d'Estudis CCN
Desembre 2011

Cercle Català de Negocis

Empresaris per l'Estat propi

Mapa del reconeixement internacional de l'Estat Català

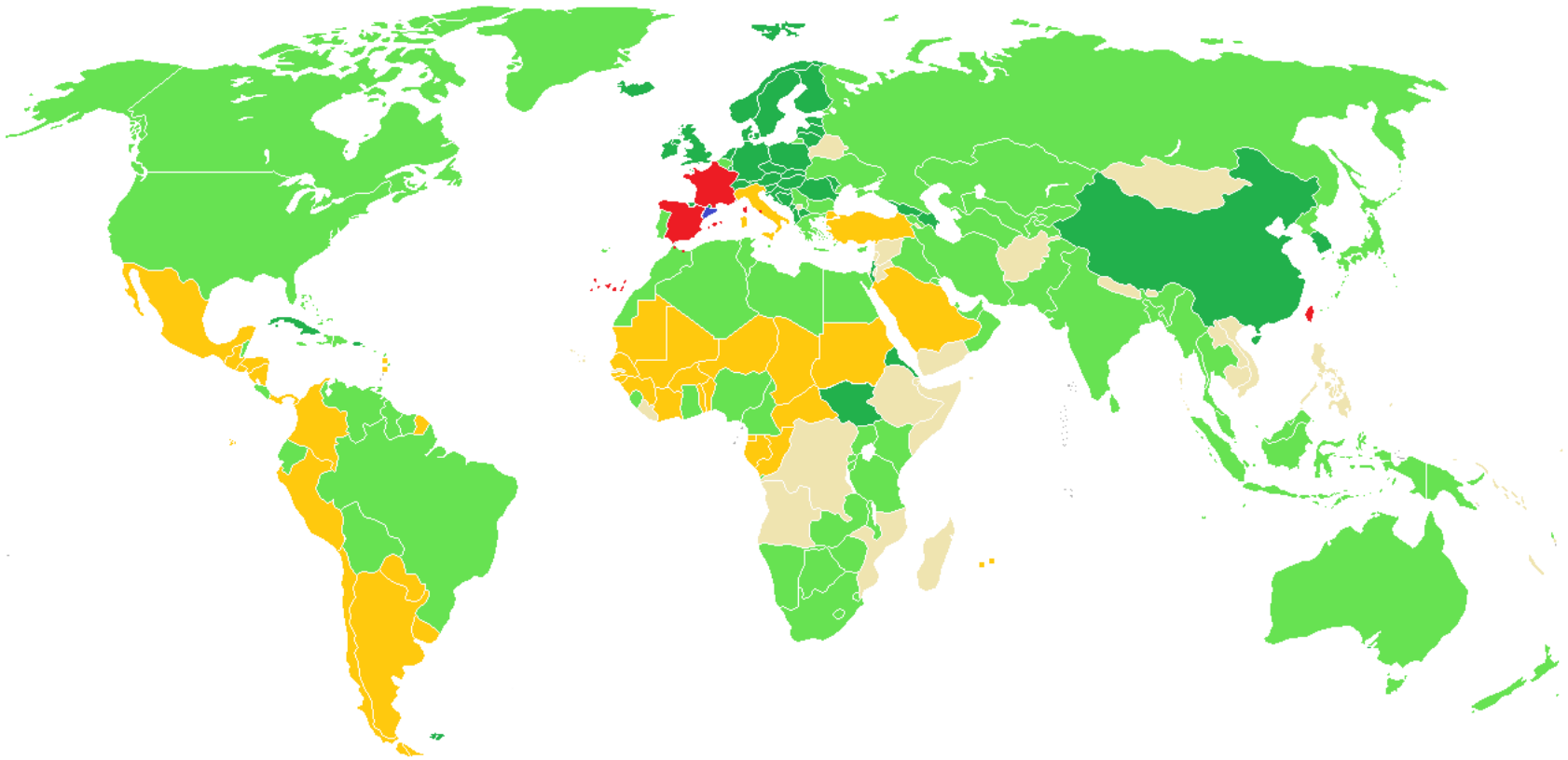

Les relacions diplomàtiques de Catalunya amb el món

- Els catalans hem de «pensar» Catalunya com a «Estat»; com a subjecte de Dret Internacional Públic; és a dir, ni com a regió, ni com a subjecte de Dret Privat, que és el que ara som a tots els efectes. Nosaltres mateixos hem d'aprendre a pensar com a «homes» d'Estat.
- «L'emancipació» no suposa un acte de trencament entre la societat espanyola i la catalana; si no una redefinició de la seva relació política en la que siguem nosaltres, els catalans, qui tinguem el poder de definir-hi el nostre grau d'implicació, de posar-hi límits, i juntament amb la resta de pobles cercar-hi instruments de cooperació i construir-hi el seu marc constitucional, jurídic i polític, d'acord a les nostres necessitats i interessos. És pensar positivament i de forma realista.

Les relacions diplomàtiques de Catalunya amb el món

- Per garantir la viabilitat política de l'Estat català caldrà assegurar prèviament el seu reconeixement internacional.
- Per això hem d'analitzar les nostres possibilitats dins l'escena internacional, per buscar «sinèrgies» polítiques i econòmiques fora de les nostres fronteres tan bon punt iniciem el nostre procés d'emancipació nacional.
- Com tot bon emprenedor, Catalunya ha de saber què pot oferir als altres països del seu entorn, per poder entrar al «mercat global» i a la política internacional per sí mateixa.

Països a favor: Xina

- És un dels actors clau en l'escena internacional.
- Disposa de dret de vet al Consell de Seguretat de les Nacions Unides i és present a gairebé tots els organismes internacionals.
- Es configura com un aliat estratègic per a l'economia catalana.
- El 55% de les importacions per via marítima de tota la Unió Europea tenen la Xina com a procedència.
- La nostra situació privilegiada, la nostra tradició industrial, fan de nosaltres un aliat estratègic per a la exportació xinesa i per a la indústria del muntatge de peces industrials a Europa. Amb això, els exportadors xinesos s'estalviarien 3-4 dies de ruta per Gibraltar fins a Rotterdam i els costos que d'això se'n deriven actualment.
- Impulsar un acord comercial que inclogui la gestió dels ports de Barcelona i de Tarragona, així com de les seves possibles ampliacions, a fi que el Principat esdevingui la principal plataforma logística del sud d'Europa, juntament amb el port de Marsella, que es troba en fase d'expansió.
- Incloure sinèrgies amb els ports de Castelló, Sagunt i València (Regió Portuària del Mediterrani Occidental), semblants a les existents entre els ports de Rotterdam i Anvers (Regió Portuària del Delta del Rin).

Països a favor: Regne Unit

- Des de la creació de les Nacions Unides gaudeix de representació permanent al seu Consell de Seguretat; i a més a més, té línia directe amb els Estats Units.
- UK és un gran aliat estratègic, perquè obre les portes de la Commonwealth i del països anglosaxons, especialment a Sud-àfrica.
- Cal considerar les ancestrals divergències entre Espanya i el Regne Unit, no només per l'etern contenciós de Gibraltar, si no fins i tot, entre les seves respectives cases reials.
- El control sobre part de la banca comercial i del comerç aeri britànic per part del Banco de Santander i Ferrovial, no només ha suposat un duríssim cop per l'orgull anglès; si no que a més a més, ha obert un conflicte comercial internacional sense precedents: actualment, l'aeroport de Heathrow té els costos d'escala més alts de tota Europa, mentre que entre els aeroports de les principals capitals europees, Barajas gaudeix dels més econòmics amb molta diferència.
- Els britànics tenen un gran sentit de l'Estat i se'ls fa difícil acceptar el que consideren com a ingerències estrangeres en la seva economia, menys encara quan aquestes provenen d'un «país del sud» (PIGS)

Països a favor: Alemanya

- Alemanya ha de ser l'altre gran aliat estratègic de l'Estat català al si de la Unió Europea.
- Tant el govern d'Alemanya com la seva opinió pública són molt crítics amb la situació a la que ha arribat l'economia espanyola i amb els seus excessos. Fins ara, juntament amb nosaltres han estat els grans contribuïdors a les arques de l'Estat espanyol.
- Alemanya té el seu propi «sud» (els territoris de l'antiga RDA), i té importants interessos a l'Europa central i de l'est que no pot atendre donat que bona part de les seves aportacions a la Unió Europea anaven destinats a Espanya.
- Previsiblement, també necessitarà aliats «seriosos» al sud d'Europa. L'Estat català seria una de les principals potencies industrials i econòmiques d'Europa, ajudant a garantir la viabilitat futura de la zona euro; i es podria perfilar també com una potencia política regional en el Mediterrani occidental.
- Recordem a més, que Alemanya va liderar el reconeixement dels Estats de recent independència de l'Europa balcànica i de l'Est.

Països a favor: Països europeus de recent independència

- Estònia, Letònia, Lituània, Txèquia, Eslovàquia, Eslovènia, Croàcia, Bòsnia, Macedònia, Kosova... Són estats que han passat per situacions complexes en el seus respectius processos d'emancipació.
- D'ells en podrem extreure la seva experiència, tant pel que fa a l'emancipació en sí mateixa, com al desenvolupament polític i institucional posterior dels seus estats.
- El seu nombre pot constituir-se com a base d'una sòlida massa crítica que faciliti el reconeixement internacional de l'Estat català i la seva incorporació als organismes internacionals.
- Molts d'aquests països no van ser reconeguts obertament per una Espanya temorosa de les seves pròpies regions perifèriques; i normalment aquest tipus de coses s'acaben pagant.

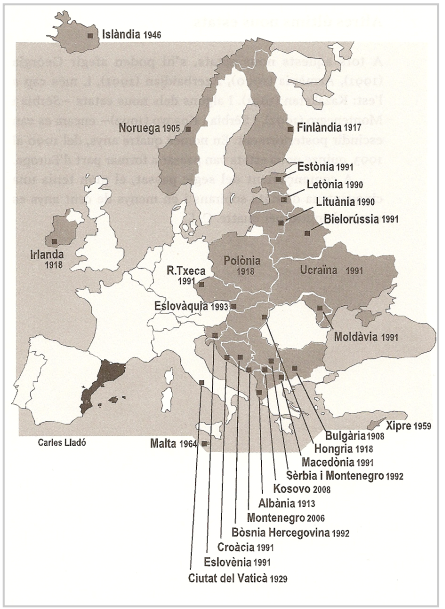

Països a favor: Polònia

- Des de la seva adhesió a la Unió Europea, Polònia és un competidor polític d'Espanya dins les institucions europees.
- Amb Espanya dins un procés secessionista (o uns quants) amb tota probabilitat Polònia esdevindria la quarta potència demogràfica i política dins de la zona euro i la cinquena de tota la Unió.
- Això vol dir que podria sobrepassar a Espanya en nombre de representats i de funcionaris a les institucions de la Unió i que, per tant, augmentaria considerablement el seu poder i la seva representativitat en l'escena internacional.
- La nostra emancipació situaria el pes internacional dels territoris no emancipats d'Espanya a un nivell semblant al d'Holanda.

Països a favor: Nord d'Europa

- Finlàndia, Suècia, Holanda, Noruega, Finlàndia, Dinamarca...: són països amb mentalitat calvinista, molt sensibilitzats amb els excessos de les economies del sud d'Europa i especialment amb la negligent gestió econòmica dels successius governs espanyols.
- La seva visió oberta i democràtica es una garantia pel nostre reconeixement.
- És important establir-hi relacions amb tots ells, per que ajudarien a consolidar la «massa crítica» d'Estats partidaris amb el procés d'emancipació nacional català.

Països favorables: Marroc

- Actualment, un bon «aliat» comercial d'Espanya, les cases reials d'ambos països tenen unes relacions d'una certa «amistat» enganyosa.
- En les seves relacions sempre resta latent el conflicte territorial per Ceuta, Melilla i altres territoris menors.
- A més a més, cal recordar que el Marroc va posar en evidència la credibilitat d'Espanya en l'àmbit internacional, per la qüestió del Sàhara, un dels pocs conflictes postcolonials que encara segueixen actiua, aprofitant la debilitat política interna d'Espanya degut al canvi de règim que va suposar la transició.
- Cal impulsar les sinèrgies amb el Marroc en matèries com la connexió africana del eix del Mediterrani i el conflicte territorial de Ceuta i Melilla.
- A més, cal tenir en compte que la comunitat marroquina és una de les comunitats estrangeres més nombroses al nostre país.

Països favorables:
Golf Pèrsic, nord d'Àfrica i del Sud-est asiàtic

- Sumen un 24% de les importacions via marítima de la Unió Europea, especialment en matèria d'hidrocarburs.
- El port de Tarragona pot esdevenir una via d'entrada del cru procedent de l'Orient Mitjà; per la qual cosa s'hauria de considerar la possibilitat d'arribar a acords comercials amb aquests països, les seves indústries exportadores, les principals navilieres i els operadors logístics internacionals.
- Actualment, la regió aeroportuària del Mediterrani occidental és la quarta de tota Europa pel que fa al volum de trànsit de contenidors, absorbint el 7,3% de tot el trànsit. Podríem esdevenir perfectament la segona regió logística més important d'Europa, amb més del 25% de les importacions de contenidors (TUE's) i trencar l'hegemonia neerlandesa en el sector.
- A més, l'existència d'aquestes plataformes afavoriria les pròpies exportacions de l'industria de tot l'arc mediterrani i afavoriria la nostra taxa de cobertura exterior. Això garantiria tenir un balanç exterior positiu sense dependre tant del turisme.

Només amb un Estat propi Catalunya serà econòmicament viable.

CCN
Cercle Català de Negocis

Empresaris per l'Estat propi

www.ccncat.cat **info@ccncat.cat**